

Законът за медиацията от 2017 г. влезе в сила на 1 януари 2018 г. Законът съдържа разпоредби за всеобхватна законова уредба, която има за цел да насърчи разрешаването на спорове посредством медиация като алтернатива на съдебните производства. Основната цел на Закона е да се насърчи медиацията като надеждна, ефективна и ефикасна алтернатива на съдебните производства и по този начин да се намалят правните разходи, да се ускори разрешаването на споровете и да се намалят стресът и ожесточеността, които често съпътстват съдебното производство. Законът:

съдържа общи принципи за провеждане на медиация от квалифицирани медиатори — раздели 6—8;

предвижда въвеждането на кодекси на практики за провеждане на медиация от квалифицирани медиатори — раздел 9;

предвижда, че комуникацията между страните по време на процедурата по медиация е поверителна — раздел 10;

предвижда възможността за създаване в бъдеще на Съвет за медиация, който да упражнява надзор върху развитието на сектора — раздел 12;

въвежда задължение за солиситърите и баристърите да съветват страните по спорове да разглеждат възможността да използват медиацията като средство за разрешаването им — раздели 14 и 15;

предвижда, че съдът може, по своя собствена инициатива или по инициатива на страните, да покани страните да разгледат възможността за медиация като средство за разрешаване на спора — раздел 16;

урежда последиците от медиацията по отношение на давностните и преклузивните срокове — раздел 18;

предвижда, че съдът може, при присъждането на разноски по производствата, посочени в раздел 16 от Закона, ако счита това за справедливо, да вземе предвид неоснователните откази или бездействия на страни в производството във връзка с обмислянето на възможността за използване на медиация или неоснователните откази или бездействия на страни във връзка с участие в медиация след покана за такова участие, отправена от съда съгласно раздел 16 — раздели 20 и 21.

Приложното поле на Закона включва всички граждански производства, които могат да бъдат започнати пред съд, без някои изключения, предвидени в раздел 3 от Закона.

Последна актуализация: 18/01/2024

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия.

Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите.

Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.